

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Pivoňky v právní věci **žalobce: L. H. L.,** zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2002, čj. OAM-3645/VL-16-P16-2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2003, čj. 36 Az 515/2003-7,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 10. 2002 bylo zastaveno podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu) řízení o udělení azylu. Rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že se žalobce na výzvu žalovaného bez řádné omluvy nedostavil dne 14. 10. 2002 k pohovoru, který se měl konat za účelem objasnění důvodů jeho žádosti o azyl. Opětovně byl správním orgánem vyzván k pohovoru, který měl být proveden 25. 10. 2002, ani této výzvy však nedbal. O termínech obou pohovorů byl žalobce žalovaným řádně vyrozuměn.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas prostřednictvím žalovaného opravný prostředek (žalobu), v němž uvedl, že s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a žádá o udělení azylu, což odůvodnil tím, že se do vlasti nemůže vrátit z obavy o svůj život, protože v minulosti způsobil újmu muži, jehož rodiče pracují jako vysocí funkcionáři ve Vietnamské veřejné bezpečnosti, a bojí se jejich pomsty.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 8. 9. 2003 žalobu odmítl. Rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že žalobcem podaná žaloba neobsahuje náležitosti stanovené ustanovením § 71 odst. 1 písm. a) až f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce se v podané žalobě omezil pouze na ohlášení nesouhlasu s napadeným rozhodnutím a na sdělení, že do vlasti se nehodlá vrátit a žádá o udělení azylu, žaloba mimo další nedostatky tak neobsahuje tvrzení důvodů, v čem je podle žalobce rozhodnutí žalovaného nezákonné a jaké ustanovení právního předpisu mělo být napadeným rozhodnutím porušeno. Soud, s poukazem na to, že je oprávněn napadené rozhodnutí přezkoumat pouze v rozsahu a z důvodů žalobcem v žalobě vymezených, poukazem na to, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby a zmeškání lhůty přitom nelze prominout, uzavřel, že jde o takovou vadu podání, která brání meritornímu přezkoumání napadeného rozhodnutí, jde však současně o vadu neodstranitelnou, kterou nešlo odstranit postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., protože k případnému doplnění žaloby o žalobní body by již došlo po uplynutí zákonem stanovené lhůty, ve které lze žalobní body vymezit. Žalobu proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Proti rozhodnutí krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. V kasační stížnosti, doplněné na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené, stěžovatel nesouhlasí se závěry krajského soudu; namítá, že na výzvu krajského soudu své podání ze dne 26. 11. 2002 (tj. žalobu) řádně doplnil, označil, které rozhodnutí napadá, vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nezákonné. Pokud jde o tvrzené důvody, pro které se domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného, jsou tyto součástí žádosti o udělení azylu a dále součástí spisového materiálu, který se k žádosti stěžovatele o udělení azylu vztahuje. Má za to, že jeho žaloba po doplnění splňovala podmínky pro to, aby soud mohl v řízení pokračovat. Stěžovatel poukázal i na skutečnost, že napadené usnesení bylo vydáno dne 8. 9. 2002, žaloba však byla podána až dne 26. 11. 2002. Současně stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tento návrh se, s ohledem na meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti, stal bezpředmětným.

O námitkách žalobce, svým obsahem podřaditelných pod důvod pro podání kasační stížnosti, uvedený v § 103 odst. d) soudního řádu správního uvážil soud následovně:

Stěžovatel v prvé řadě v kasační stížnosti tvrdí, že byl krajským soudem vyzván k doplnění své žaloby (podání z 26. 11. 2002), na výzvu soudu podání řádně doplnil o označení rozhodnutí, které napadá, a vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nezákonné. Tvrzení žalobce však nemá oporu v soudním spise, v němž žádné takové další žalobcovo podání není založeno ani ze soudního spisu nevyplývá, že by soud poté, kdy mu byla žalobcova žaloba prostřednictvím žalovaného doručena, žalobce k odstranění vad vyzýval; naopak soud v rozhodnutí samém výslovně uvádí, že žalobce k odstranění vad nevyzýval pro nadbytečnost takového úkonu; soud proto toto žalobcovo tvrzení považuje za nevěrohodné. Navíc i pokud by žalobce žalobu doplnil o tvrzené údaje, by kasační stížnost nebyla důvodná, neboť důvodem, pro který krajský soud žalobu odmítl, byla absence žalobních bodů, z nichž

musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje výroky napadeného rozhodnutí správního orgánu za nezákonné.

Stěžovatel, pokud jde o skutkové důvody, pro které se domáhal přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, v kasační stížnosti odkazuje na svou žádost o udělení azylu a součásti spisového materiálu, který se k jeho žádosti o udělení azylu vztahuje. To ovšem nejsou skutkové důvody ve smyslu požadavků kladených na žalobní body jako povinnou náležitost žaloby v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Z žalobcovy žádosti o udělení azylu lze dovodit jen to, z jakých skutkových důvodů má žalobce za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu. Správní orgán však žalobcovu žádost o udělení azylu neposuzoval meritorně a řízení zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu, a to proto, že se žalobce bez vážného důvodu opakovaně nedostavil k pohovoru a stav spisového materiálu neumožňoval rozhodnout ve věci. Je-li žalobou napadáno rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení, žalobní body takové žaloby (aby zakládaly soudu možnost žalobu projednat a posoudit její důvodnost), by proto musely obsahovat skutkové a právní důvody, pro které žalobce považuje výrok o zastavení řízení za nezákonný. Žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, jímž by po skutkové, nebo právní stránce byla zpochybněna zákonnost rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení, proto krajský soud postupoval v souladu se zákonem když žalobu odmítl.

Ale i tehdy, pokud by žalobce v žalobě směřující proti rozhodnutí, v němž správní orgán meritorně žádost posuzoval, odkázal pouze na skutková zjištění ve správním spisu, by takový odkaz nemohl být považován za žalobní bod způsobilý projednání takové žaloby. Tvrdí-li žadatel v žádosti o udělení azylu existenci důvodů, pro které mu azyl má být udělen, popř. je rozvede v pohovoru, který s ním byl proveden, správní orgán na základě v řízení shromážděných podkladů rozhodne o tom, zda žalobcem uváděné důvody opodstatňují udělení azylu či nikoliv. Ve správním soudnictví, které je přezkumem rozhodování správních orgánů, je podrobována kontrole zákonnost rozhodnutí správního orgánu, ovšem jen těch výroků, které byly žalobou napadeny, a v mezích žalobních bodů. Žalobní body proto musí po stránce skutkové a právní zpochybňovat zákonnost závěru správního orgánu vyjádřeného v rozhodnutí.

Pokud je v kasační stížnosti zpochybňováno datum vydání rozhodnutí krajským soudem, je ze soudního spisu evidentní, že rozhodnutí bylo vydáno dne 8. 9. 2003 (svědčí o tom protokol o jednání, kde bylo rozhodnutí vyhlášeno) a bylo-li v písemném vyhotovení rozhodnutí uvedeno datum vydání dnem 8. 9. 2002, jde o chybu v psaní, kterou soud následně v originálu písemného vyhotovení rozhodnutí v soudním spise opravil.

Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji soud podle § 110 odst. 1 zamítl.

Výroky o náhradě nákladů řízení se opírají o ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovateli, který ve věci neměl úspěch, právo na náhradu nákladů řízení nenáleží, žalovanému, jemuž by jinak náhrada nákladů příslušela, dle obsahu spisu náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. 3. 2004

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu